

TÉMA MĚSÍCE

DIDAKTICKÝ ŠKOLNÍ PARK SE ZAPLNIL DĚTMI

Nově otevřený didaktický park v ZŠ a ZUŠ Líbeznice

Dne 20. dubna v 9 hodin byl slavnostně otevřen didaktický školní park před hlavní budovou ZŠ a ZUŠ Líbeznice. Tento unikátní prostor stírá hranice mezi školní lavicí a přírodou. Pilířem parku je jeho didaktický rozměr. Na rozdíl od klasických hřišť je tento prostor navržen jako „učebna pod širým nebem“. Propojení vzdělávání, pohybu a zábavy v takovém rozsahu je v našem regionu výjimečným počinem. Škola se tak díky tomuto projektu stává přirozeným centrem obce, které je živé po celý den.

Zásadním aspektem je volná přístupnost. Park není uzavřeným školním dvorem, ale stává se veřejným prostorem. „Zatímco o velkých přestávkách je dětmi naplno využíván pro aktivní odpočinek, odpoledne a o víkendech slouží rodinám s dětmi i náhodným kolemjdoucím. Vytváří tak bezpečné a inspirativní místo pro setkávání, čímž posiluje sousedské vztahy v obci,“ říká ředitel školy František Grunt.

Myšlenka parku skvěle zapadá do širšího urbanistického konceptu Líbeznice. „Didaktický park tvoří pomyslnou klidovou protiváhu k již existujícímu sportovnímu volnočasovému, který obklopuje celou školu. Zatímco zbytek je zaměřen na pohyb a dynamiku, park před školou nabízí prostor pro zastavení, zamyšlení a kreativní hru,“ doplňuje projektová manažerka obce Ludmila Červínová.

Kromě funkčnosti projekt klade důraz na estetickou hodnotu a udržitelnost. Výsadbou zeleně, využitím přírodních materiálů a citlivě zasazení herních prvků do krajiny zlepšují mikroklima před školou a kultivují veřejný prostor.

Středobodem nového areálu je **venkovní učebna**, která dětem nabídne možnost vyměnit uzavřené prostory školních tříd za výuku na čerstvém vzduchu. Kontakt s přírodou a přirozené denní světlo prokazatelně zvyšují soustředění a kreativitu, díky čemuž se učení stává mnohem příjemnějším zážitkem. V prostředí bez zavřených dveří půjde učení samo. Děti zde získají nejen nové znalosti, ale i radost z objevování, kterou v běžné třídě nezažijí.

Pokud chcete zakusit fyzikální zákony na vlastní kůži, vyzkoušejte komunikaci pomocí **akustických zrcadel** neboli „hru s ozvěnou“. Stoupněte si každý k jednomu stanovišti a střídavě mluve a poslouchejte. Zvuk se dá „zaostřit“ stejně jako světlo. Pokud něco řeknete normální hlasitostí přímo v ohnisku zrcadla, bude to slyšet v protějším zrcadle vzdáleném několik desítek metrů. Zvuk bude slyšitelný i v libovolném bodě akustické osy. Ohnisko se nachází asi 30 cm od středu akustického zrcadla, najdete ho?

Akustická zrcadla skvěle doplňují **dřevěné telefonny**. Hlavním účelem je názorná ukázka toho, jak se zvuk šíří pevnou hmotou. Děti si mohou vyzkoušet, že i tiché šeptání se díky vibracím dřeva přenesou na překvapivě velkou vzdálenost, což je pro ně mnohem srozumitelnější než teorie v učebnici. Zatímco zrcadla ukazují šíření zvuku vzduchem, dřevěné telefony jeho vedení materiálem.

PROSTOR KOLEM ŠKOLY MÁ MNOHO VYUŽITÍ

Skutečným magnetem pro všechny návštěvníky se určitě stanou **analematické sluneční hodiny**. Ty fungují interaktivně – ten, kdo se postaví na určené místo, se sám stane ukazatelem a jeho vlastní stín prozradí přesný čas. Tato instalace není jen

Pokračování na straně 2

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

květen v kalendáři už tradičně voní blížícím se létem a pro školáky je to ten nejdelší měsíc, kdy se oči už čím dál častěji stácejí od tabulí ven k oknu. Letošní červen přinášející konec školního roku pro nás ale bude mít o něco slavnostnější příchut než obvykle. Uzavíráme totiž první školní rok, ve kterém naše obec poprvé v historii nepečovala o školu jednu, ale hned o dvě.

Zatímco naše „domácí“ ZŠ a ZUŠ Líbeznice je pevnou a zkušnou kotvou našeho vzdělávání, od loňského září k ní přibyla nová kapitola – svazková ZŠ Pod Beckovem s pracovištěm v Bašti. Jsem velmi rád, že spolupráce s dalšími pěti obcemi na tomto ambiciózním projektu zafungovala. Ukázalo se, že když jde o kvalitu zázemí pro naše děti, dokážeme najít společnou řeč napříč hranicemi katastrů. Pro naše školství to byl rok plný nových výzev, ladění procesů, ale především nových vztahů.

Škola pro mě není jen o lavicích a učebnicích. Vždycky jsme usilovali o to, aby vzdělávání v Líbeznicích mělo přesah a aby se děti cítily dobře i v momentě, kdy zaklapnou sešity. Proto mě těší, že se nám v obou školách podařilo dovést významné investice do venkovních prostor. V Líbeznicích jsme otevřeli novou venkovní didaktickou zahradu. Není to jen prostor pro hru, ale výjimečná moderní učebna pod širým nebem, kde se příroda a důmyslné herní prvky stávají tím nejlepším učitelem. Krytá venkovní učebna, která je součástí tohoto prostoru, umožňuje výuku i při nepříznivém počasí. V Bašti jsme v rámci areálu školy vytvořili venkovní pobytové dvorky s herními prvky. Ty nabízejí dětem bezpečný a inspirativní prostor pro odpočinek o přestávkách i pro netradiční formy výuky.

Investice do těchto „učeben bez zdí“ považuji za jednu z nejspokojivějších. Čerstvý vzduch a kontakt s okolním světem totiž prokazatelně tříbí myšlení mnohem lépe než uzavřená místnost. Děti se díky tomu naučí lépe vnímat roční období a okolní přírodu.

Dovoluji mi poděkovat vedení obou škol, všem učitelům i nepedagogickým pracovníkům. Zvládnout provoz dvou velkých institucí a udržet jejich kvalitu vyžaduje obrovské nasazení. Stejně tak patří poděkování pedagogům i nepedagogickým zaměstnancům naší mateřské školy. A vám, milí rodiče a žáci, děkuji za trpělivost a energii, se kterou jste do tohoto „dvoúkolního“ roku vstoupili.

Období letních prázdnin i letos věnujeme úpravám líbeznické školy. Tentokrát nás čeká rekonstrukce chodeb ve druhém a třetím nadzemním podlaží hlavní budovy.

Přeji všem žákům, aby jim zbytek školního roku utekl a aby jej zvládli v pohodě a s úsměvem.

Váš starosta

Dokončení ze strany 1

estetický doplněk, ale slouží jako skvělá pomůcka, která hravou formou propojuje astronomii s matematikou a pomáhá dětem pochopit pohyb Slunce po obloze v průběhu celého roku.

Dalším interaktivním prvkem je **geostezka**, která vede od jednoho vchodu do parku ke druhému. Trasa je realizována kamennými šlapáky z šedého kvarcitu. Stezka obsahuje zastávky, na nichž jsou umístěny následující horniny: žula, křemenný porfyr, bulžňníky, kvarcit, vápenec, čedič, rula, svor, amfibolit.

Proměnou prošel i dřívě fádňní chodník přímo před hlavní budovou školy. Šedý asfalt nahradily tři nové barevné hrací plochy, které z prostoru vytvořily interaktivní zónu. Herní prvky nejsou určeny jen žákům o velké přestávce, ale jsou volně

přístupné každému. Milovníci strategií mohou změřit síly u **obřích šachů**, které prověří jejich logické myšlení i trpělivost. Pro ty, kdo se nebojí pohybu a trochy akrobacie, je připraven **Twister**, kde si na barevných polích otestují svou stabilitu a ohebnost. Nejmladší návštěvníky pak bude pravděpodobně nejvíce lákat **zábavné bludiště**, které hravou formou trénuje orientaci a soustředění. Školní chodník se tak proměnil v živé místo, kde se děti, rodiče i všichni kolemjdoucí namísto spěchání na chvíli zastaví a společně se pobaví.

Park toho nabízí ale mnohem více. Mezi další neméně **zajímavé prvky** patří:

- vyhlídková věž, která dává dětem nový pohled na jejich okolí;
- broukoviště, tedy domeček pro brouky, který slouží jako přírodní úkryt a hnízdní prostor pro drobné bezobratlé živočichy – je vyplněn různými

porodými přírodními materiály, které podporují výskyt užitečného hmyzu v areálu školy a přispívají k biodiverzitě prostředí;

- edukativní prvky, jako je mapa ČR a světa;
- pobytové schody pro neformální setkávání a odpočinek;
- balanční lanové prvky a chůze po slackline;
- pařez, na kterém mohou děti zkoumat letokruhy, což neznamená pouhé počítání stář stromu, děti se učí číst v „historické paměti stromů“ – z tloušťky letokruhů mohou například odvozovat, které roky byly suché a kdy se stromu naopak dařilo.

Společné dílo s podporou Evropy

Realizace takto ambiciózního projektu byla možná díky spolupráci odborníků a finanční pomoci. Projekt vznikl za významné podpory Centra pro regionální rozvoj a částečně byl financován z evropských

dotací. „Díky úspěšné žádosti ve výzvě Místní akční skupiny MAS Nad Prahou (2. výzva IROP – veřejná prostranství) se podařilo zajistit financování a projekt získal dotaci ve výši 3 800 000 Kč, která pokryla značnou část z celkových devítimilionových nákladů na jeho výstavbu,“ říká starosta obce Jan Havlíček.

Za estetickou a funkční stránkou parku stojí ateliér Zahradní architektura Martinov, s. r. o.

Jeho odborníci navrhli prostor tak, aby byl nejen vizuálně atraktivní, ale především praktický. Samotnou realizaci pak měla na starost společnost ProByt Praha, s. r. o., která se postarala o to, aby i ty nejmenší detaily návrhu byly provedeny s maximální pečlivostí.

Děkujeme všem, kdo se na realizaci tohoto projektu podíleli a proměnili ambiciózní vizi v konkrétní prostor, který bude sloužit nám všem.

Milý parku, přejeme ti, ať se staneš místem radosti, objevování a inspirace pro všechny návštěvníky. Ať s tebou děti, ale i dospělí nacházejí chuť učit se nové věci a trávit čas venku. Přejeme ti spoustu nových okamžiků a dlouhá léta plná života.

*Darina Sokolíková
foto archiv ZŠ*

PACIENT NA PRVNÍM MÍSTĚ

Jana Posltová provozuje v Líbeznících ordinaci praktického lékaře už dlouhých 40 let. Během té doby léčila tisíce pacientů zdejších i přespolních. Vždy se své práci věnovala s veškerou péčí a pacienti byli na prvním místě. Štafetu však postupně předává kolegyni Vendule Bártové, která v ordinaci začala působit od roku 2024 a kterou můžeme v ordinaci vidat čím dál častěji. S oběma dámmi jsme si povídali o medicíně, praxi v Líbeznících i specifikách praktické medicíny.

JANA POSLTOVÁ

Pamatujete si na svůj úplně první den v líbeznické ordinaci?

Na svůj úplně první den v líbeznické ordinaci si pamatuji. Bylo to v roce 1986 v rámci předatestační přípravy. Mým předchůdcem a školitelem byl MUDr. Dyrhon, který odcházel do důchodu. Ordinance byla tehdy ve staré škole v prostoru nynější lékárny. První den mě překvapilo, že ordinací prošlo kolem 60 lidí, a jak jsem se dozvěděla, byl to tehdy obvyklý denní počet. Do ordinace se netelefonovalo, protože nebyly mobily. Tehdy jsem vůbec nepomyslela na to, že na líbeznickém obvodu strávím dalších 40 let. Spočítala jsem, že jsem v ordinaci strávila nějakých 75 tisíc hodin a řešila přibližně 400 tisíc případů.

Jak se za tu dobu proměnili pacienti a samotná obec?

Pacienti se neproměnili, ale proměnil se jejich přístup ke svému zdraví, zdravotnictví a zdravotníkům, tak jak to s sebou přinesla proměna společenského řádu v roce 1989. Pro mou babičku byl pan doktor pánbůh a jeho slovo pro ni bylo svaté. Tento přístup dnes mizí. Dnešní pacienti toho vědí o svých chorobách hodně a jsou pro lékaře partnerem. Pracovat s nimi je radost. Je velmi pozitivní, že mnozí sledují a žijí dnešní „longevity“ trendy. Schyluje se k situaci, že se budeme s klienty setkávat v ordinaci jen při preventivních prohlídkách? To ukáže čas.

A obec, ta zkrásněla a také se hodně rozrostla. Už to vůbec není ta vesnice mého dětství, kdy se všichni znali a každý věděl, kdo kde bydlí, ale také už to není ta typická zemědělská vesnice s blátivými cestami a zašlými fasádami. Je to moderní obec s veškerou občanskou vybaveností. Zájem o bydlení v obci chápu, protože jde vlastně o bydlení na chalupě u Prahy. Ráno můžete pít kávu v pyžamu na zahradě, večer jste za pár minut na koncertě v hlavním městě. Je to atraktivní.

Medicína se neustále vyvíjí, ale co zůstává v práci obvodního lékaře stejné?

V práci obvodního lékaře se toho změnilo strašně moc, našťastí pro pacienty k lepšímu. Stejná zůstává anatomie a nemoci pacientů a to, že jsme lékaři prvního kontaktu a odborníci na člověka jako celek. Náplň naší práce zůstala léčebně preventivní péče a péče o sociální zajištění v době nemoci či bezmoci. Přibyla nám agenda, pravomoci a povinnosti, ale jejich výčet by byl velmi dlouhý.

Co pro vás bylo za ty roky v Líbeznících největší odměnou?

Odměnou je každý příjemný pacient a pocit, který se dostaví, když u pacienta objevím patologii, která se díky včasnému zjištění zvládne. A pak také pacient, kterého jsem ve špatném stavu odeslala do nemocnice a on se vrátil vyléčený. Jednoduše řečeno, když vidím, že moje práce má smysl. A znáte odpověď na otázku, které povolání je ze všech nejlepší? Je to lékař, protože na jeho úspěchy svítí slunce a neúspěchy skryje zem.

Co byste vzkázala svým pacientům, se kterými jste se vidala desítky let a nyní je postupně svěřujete do nových rukou?

Máme skvělé zdravotnictví a máme se velmi dobře. Abyste se o tom sami přesvědčili, protože vím, že mnozí máte pochybnosti, cestujte, hlavně mimo Evropu. Z naší země nevidíme, že někde je taková bída, jakou si neumíme představit. Pokud byste chtěli někomu pomoci, například dětem ke vzdělání v dalekém severoindickém Ladaku, a můžete měsíčně postrádat alespoň 300 korun, zapojte se do organizace Brontosauři v Himalájích a staňte se Himalájským patronem. Já sama jsem patronem od roku 2016, kdy jsem školu v Himalájích, budovanou českými Brontosauři, navštívila. Ano, nespasíme svět, ale můžeme pomoci.

A moc děkuji všem pacientům za důvěru, kterou mi po léta projevovali. Snažila jsem se ji nezklamet. Zatím úplně nekončím, ale jsem ráda, že se o práci mohu podělit s paní doktorkou Vendulou Bártovou.

VENDULA BÁRTOVÁ

Co vás přivedlo právě do Líbeznic?

V Líbeznících již mnoho let bydlím a mám to tu ráda. Vzhledem ke kombinaci vesnického klidu, občanské vybavenosti, dopravní dostupnosti či přístupu obce k občánům by se jen těžko hledalo lepší místo pro život. Naše spolupráce začínala postupně, nejprve týdenním zástupem během dovolené, poté

Zleva Jana Posltová, Marcela Vovsová a Vendula Bártová

následovaly příležitostné výpomoci a díky oboustranné spokojenosti jsme se nakonec domluvily na pravidelné spolupráci.

V čem vidíte největší výhodu převzetí zavedené praxe v obci, jako jsou Líbeznice, oproti práci ve velkých zdravotnických centrech?

Je pravda, že dnes již není tak populární pracovat jako lékař v samostatné ordinaci, ale spíše uzavřít zaměstnanecký poměr v korporátní společnosti, kde vám slíbí velice dobré pracovní podmínky. Bohužel v těchto zařízeních se vytrácí kontinuita péče jednoho lékaře, zvyšuje se riziko overdiagnosis a oslabuje se individuální přístup k pacientovi. Velikou výhodou v provozování vlastní praxe spatřuji v možnosti uzpůsobení pracovního prostředí, vybavení ordinace a náplni práce, která je dnes velmi pestrá. Především ale v důvěrné znalosti pacientů, tu považují za klíčovou při rozhodování o léčbě.

S jakým pocitem přebíráte štafetu po své předchůdkyni paní doktorce Posltové?

Na jednu stranu mě to velmi těší a naplňuje, protože mohu své nabyté znalosti a zkušenosti uplatnit při pomoci lidem ve svém okolí. Na druhou stranu je to pocit velké zodpovědnosti. Přebírat 40 let fungující praxi, udržet kontinuitu a ordinaci dále zlepšovat, to je velká výzva. Samozřejmě vnímám, že pro některé pacienty je změna velice náročná. Jsou zvyklí na „svou paní doktorku“, k níž mají důvěru, která je zná a mají k sobě blízko. Proto si myslím, že postupné předávání praxe, které jsme zvolily, je pro pacienty komfortní a pomůže nám zachovat plnou kontinuitu péče.

Jak často vás nyní mohou pacienti v ordinaci potkávat?

V současné době bývám v ordinaci obvykle dva dny v týdnu, případně více dle individuální domluvy. Určitě nemáme v plánu předávat ordinaci v krátkém časovém horizontu, ale postupně, kdy budu v ordinaci stále častěji. Nyní jsem na rodičovské dovolené, musím skloubit mateřské a pracovními povinnostmi. Velmi si proto vážím podpory a pomoci rodiny, které bych chtěla touto cestou upřímně poděkovat, protože bez ní by toto nebylo možné zvládat.

A mění se něco pro pacienty, například systém objednávání, nebo vše zůstává stejné?

Byly bychom rády, kdyby převod ordinace byl pro pacienty co nejvíce hladký, a tak v nejbližší době zásadní změny nechystáme. Postupem času je však pravděpodobné, že k nějakým dojde. V tomto se budu snažit chod ordinace co nejvíce přizpůsobit potřebám pacientů. Rozhodně vítáme podněty pacientů k tomu, co by bylo vhodné zlepšit, co jim v ordinaci chybí a co naopak oceňují. Co se týká objednávkového systému, ten je v provozu dva roky a myslím, že pacienti si postupně již zvykají a slyšíme pozitivní ohlasy. Přeplněná čekárna plná nervózních pacientů není příjemná ani pro lékaře, který pak musí pracovat pod tlakem. Uvědomujeme si, že tento objednávkový program má ještě své mezery, a budeme pracovat na vylepšení.

Mohou se pacienti postupně těšit na nějaké novinky?

Praktické lékařství je nyní velice dynamicky se rozvíjející obor, rozšiřují se nám kompetence i diagnostické a terapeutické možnosti, které lze využít přímo v ordinaci. Jsem ráda, že mohu navazovat na takto dobře zavedenou praxi, a ráda bych jí dále posunula. Jako priority vidím rozšíření přístrojového vybavení ordinace a nastavení plně funkčního objednávkového systému. V současné době se účastním školení, která mi v budoucnu umožní služby ordinace dále rozšířit.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt
foto archiv ordinace

LÍBEZNICE ONLINE: OBEC V KAPSE I V NOVÝCH NÁSTROJÍCH

Svět se mění a s ním i způsob, jakým spolu komunikujeme. Abychom vám cestu k informacím z naší obce co nejvíce usnadnili, připravili jsme pro vás v prvním čtvrtletí letošního roku dvě zásadní novinky. Naším cílem bylo, aby pro vás byl kontakt s obecním úřadem stejně snadný, jako je odeslání zprávy nebo nákup na internetu.

Nový web je přehlednější a modernější

Naše digitální „výkladní skříň“ na adrese www.libeznice.cz prošla kompletní proměnou. Nejde jen o nový vzhled, ale především o funkčnost:

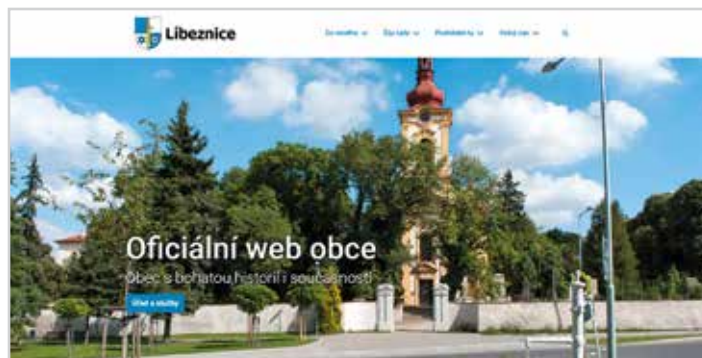
- ➔ **Intuitivní ovládání:** Vše důležité (úřední desku, kontakty, odpady) najdete na pár kliknutí.
- ➔ **Plně responzivní:** Web se vám pohodlně zobrazí na počítači, tabletu i mobilu.
- ➔ **Aktuálnost:** Rychlý přístup k novinkám z dění v obci i ke kalendáři plánovaných akcí.

Aplikace Appsisito: Libeznice stále s vámi

Chcete vědět o všem důležitém jako první? Pak je pro vás ideální naše nová mobilní aplikace. Už nemusíte hlídat vývěsky – informace přijdou za vámi. Najdete ji na www.appsisito.com/libeznice nebo přímo v obchodech App Store a Google Play (stačí vyhledat „Libeznice“).

Proč si aplikaci nainstalovat?

- ➔ **Okamžitá upozornění:** Info o odstávkách vody, elektřiny nebo mimořádných událostech vám pípne přímo v mobilu.
- ➔ **Termíny svozu odpadu:** Už nikdy nezapomenete vystavit popelnici před dům.
- ➔ **Hlášení závad:** Vidíte nesvítící lampu nebo černou skládku? Vyfoťte ji přes aplikaci a pošlete nám ji k řešení.
- ➔ **Kapesní průvodce:** Kontakty na úřad, přehled spolků a firem v obci máte vždy po ruce.

Budoucnost je v komunikaci

Věříme, že tyto nové digitální kanály přispějí k tomu, aby se vám v Libeznicích žilo ještě o kousek lépe a abyste měli pocit, že vaše obec je vám skutečně nablízku.

Budeme rádi, když si web i aplikaci vyzkoušíte a stanou se vašimi každodenními pomocníky. Máte-li nápady na zlepšení, neváhejte nám dát vědět – digitální svět nám dává šanci se neustále vyvíjet.

Jan Havlíček

PINCITY: NAŠE OBEC NA JEDNÉ MAPĚ

Libeznice udělaly další krok směrem k digitální otevřenosti a začaly využívat portál PinCity.

PinCity je česká digitální platforma, která slouží k moderní a interaktivní komunikaci mezi městy a obcemi a jejich obyvateli. Není to ale jen další webová stránka. Je to platforma, která dává rozvoj obce vizuální podobu.

Její srdcem je **přehledná mapa**, na které najdete tzv. **piny (připínáčky)**. Ty označují vše podstatné, co se ve vašem okolí děje – od drobných oprav chodníků až po velké investiční vize.

Co všechno PinCity umí?

PinCity nabízí širokou škálu nástrojů pro informování i zapojení veřejnosti:

- ➔ **Vizualizace projektů na mapě:** Každý plánovaný, aktuálně realizovaný nebo již zrealizovaný projekt má na mapě své místo, popis, fotogalerii. Projekty se dají filtrovat podle zájmových oblastí a typů projektů.
- ➔ **Zpětná vazba a dialog:** Občané mohou projekty hodnotit (palec nahoru), komentovat je nebo vznášet dotazy přímo k jednotlivým projektům.

- ➔ **Občanské návrhy:** Jako registrovaný uživatel můžete sami vkládat návrhy. Chybí v parku lavička? Stačí přidat podnět do mapy.
- ➔ **Aktuality a notifikace:** Registrovaní uživatelé dostávají upozornění na nové projekty nebo jejich změny.

Zatím se s tímto nástrojem v naší obci postupně sžíváme a v první fázi jsme se zaměřili na přehlednou správu a prezentaci obecních projektů. Můžete tak nyní sledovat rozvoj Libeznice v uspořádaném a moderním rozhraní, které budeme postupně dále rozvíjet.

PinCity si můžete spustit už teď – pomocí QR kódu pod tímto článkem. Odkaz najdete také ve spodní části webu obce i v mobilní aplikaci na úvodní stránce.

Darina Sokolíková

CHRUPAVKA PŘEŽILA: PODCAST KECY & POLITIKA VYPRODAL SPORTOVNÍ HALU

Když mě před rokem napadlo pozvat Bohumila Pečinku a Petrose Michopulose k nám do Líbeznic, ani zdaleka jsem netušila, co všechno se díky tomu naučím a jak „digitálně“ posunu naši obec dopředu. Starosta Jan Havlíček s tímto novým druhem kulturního zážitku souhlasil a podpořil mě s jedinou podmínkou: nastavit vstupné tak, aby se pokryly náklady.

Oba podcastery jsem „ulovila“ na podzimním vystoupení v Neratovicích. Původním záměrem bylo pozvat je do sálu v nové škole, ale Bohumila Pečinku zajímala hlavně kapacita – předpovídal (správně), že dorazí i fanoušci z Prahy, a sál školy by jim byl malý. Větší už je jenom hala. Petrose Michopulose zase vylekal název: „Proč se to tam jmenuje ‚na Chrupavce?‘“ ptal se s vážnými obavami, zda se mu při vstupu do haly nerozpadnou klouby.

Nakonec s vystoupením ve sportovní hale oba souhlasili a neřešili, že akci pořádá amatérská producentka. Přípravy byly intenzivní: od spuštění předprodeje na portálu GoOut přes grafiku plakátů až po zajištění technických zkoušek a nasvícení haly. Důležitou součástí byla i podpora obce – podařilo se domluvit roznos plakátů, také obecní policie zaujala vstřícný přístup a protentokrát slíbila přimhouřit oči nad případným nesprávným parkováním u haly. Bylo

potřeba přestěhovat 263 židlí, zajistit křesla a stolek ze základní školy, domluvit personál v restauraci Žlutá karta a sehnat dobrovolníky na kontrolu vstupenek. A protože podcast *Kecy & politika* slavil 21. dubna přesně páté výročí od svého vzniku, nesmělo chybět ani překvapení v podobě narozeninových dortů od Lucky Němcové.

TAK ZASE PŘÍŠŤ

Výsledek předčil očekávání. Vstupenky se vyprodaly za neuvěřitelných 27 dní. Pánové po příjezdu zkontrolovali pohodlí křesílek i funkčnost mikrofonů, lehce politovali diváky, že jejich židle nebudou tak pohodlné jako ty jejich, a spustili show. Přestože vnitrostátní i geopolitická témata dnes příliš op-

timismu nenabízejí, celá hala se skvěle bavila. Sto padesát minut chytrých debat a dotazů uteklo jako voda a mnozí pak pokračovali v diskusích u piva či vína až do noci.

Nezapomenutelnou tečkou byl sborový zpěv celého sálu. Adaptovaná verze Svěrákovy narozeninové písně („Kecy maj narozeniny, my máme přání jediný...“) a skvělé dorty následně zaplnily sociální síť obou aktérů.

Petrosovi i Bohoušovi se u nás moc líbilo a slíbili, že rádi přijedou zas. Mé velké poděkování patří všem, kdo mi s realizací pomohli: Štěpánce Zaoralové, Zdeňku Stibalovi, Petře Hajské, Františku Gruntovi, Lucce Němcové, Vojtovi Gruntovi, Vojtovi Zaoralovi, Lukáši Hráčovi a našim devátákům.

Andrea Gruntová
foto -ag-

24. dubna 2026

Dobry den, chtel bych vam s malym zpozdenim moc podekovat za privitani v Libeznicich a famozni dort. Vsechno bylo bajecne. Pekny vikend. B. Pecinka

20:19

ČÁRY MÁRY LÍBEZNICE

Milí Líbezníčané,

rok se s rokem sešel a jsem tu opět já, Větruše Odlétavá, čarodějnice první kategorie, se svou inspekční zprávou. Každý rok se zde zastavuji během svatojakubské noci, abych zkontrolovala, jak v Líbeznici slavíte svátek nás, čarodějnic. Stejně jako každý rok jsem nejdříve obletěla vesnici, abych se koukla, co tady máte nového. Beru to vždycky od severu, a tak jsem tradičně začala ve škole, kde jsem si všimla, že je ve všech barácích pěkně nově vymalováno. Co mě ale málem vyhodilo z kostěte, je ten váš nový didaktický park před školou. To je tedy velká paráda, co všechno tam mohou děti i dospělí vyvádět. Kousek od školy jsem zaznamenala nově upravené prostranství před bytovkami. Krásně upraveno, zeleň, lavičky, tady se to musí bydlet. Postřehla jsem i hezký dřevěný plůtek kolem kontejnerů na tříděný odpad, koukám, že takhle postupně upravujete všechna sběrná místa, a to je moc dobře. Chválím nový chodník od zastávky autobusu ke školce, bezpečnější uspořádání parkování u školky a nové místo pro přecházení. Je vidět, že i o bezpečnost se tady dbá. Všimla jsem si i nových stromů, a to nejen v didaktickém parku, kolem nového chodníku, ale i v Arču, kam jsem po průletu obcí dorazila. A tady pozor, zase mnoho novinek. Supermoderní griloviště, fůra nových designových laviček, to snad musel dělat nějaký umělec, a také spousta nových stromů. Je vidět, že se konšelé o obec dobře starají a pořad tu vznikají nové a hezké věci.

ČARODĚJNICE LÉTALY ODEVŠAD

A teď už k samotným oslavám. Jako vždycky se nejprve bavily děti. A že jich přišlo! Všechny skákaly, tančily a zpívaly v rytmu dětských písniček. Moc se mi líbilo, že hodně dětí mělo krásné čarodějnické kostýmy. Potom pánové starosta a místostarosta zapálili oheň. Velká pochvala za to, že na něm byla krásná čarodějnice a že hned od začátku hořela, paráda! Tady vše v pořádku. Za-

tímco hořel oheň a začala se chystat první kapela, mohli návštěvníci využít občerstvení. Na plné pecky jela kavárna a stánek měli také místní hasiči, kteří tentokrát nemuseli hasit ohně, ale jen žízeň a hlad místních návštěvníků.

Hořely tady i další ohýnky, na kterých si všichni mohli opékat buřty, této příležitosti využilo mnoho místních. Uvelebila jsem se na jedné z větví a začala poslouchat muziku. Kapela Delay se mi moc líbila. Tři kluci a holka zpěvačka hráli hity slavných kapel i své kusy a úplně podle mého gusta. Vypadá to, že z nich budou skvělí muzikanti. Jen jsem je slyšela už loni, tak by to propříště chtělo nějakou změnu. Pak byla chvíle pauza, lidé se hezky bavili, jedli, pili, hodovali a těšili se na další muziku. Tu obstarali také již pro mě známí Sklepos. Letos jste prostě vsadili na mladé a vyšlo to. Kluci a holka z neratovického gymnplu do toho mlátili hlava nehlava, zpěvák je vážně

šoumen a celé Arčo dostal do pořádného varu. Hráli vlastní písničky, ve kterých se prolíná syrový rock, punková energie a texty, které nejsou jen slova, ale i jejich vlastní příběhy – to jsem si přečetla na jejich webu! Občas to doplnili i kousky od slavnějších kolegů. Tak ať jim to takhle šlape i nadále.

A co říci na závěr? Oslavy to byly povedené jako každý rok. Přišla skoro půlka vesnice. Nezáviděla jsem teda těm, kdo to pak museli celé uklízet, patří jim můj velký dík, stejně tak organizátorům, kteří naše oslavy každý rok připravují. Už se těším na příště! A nezapomeňte, celý rok vás sleduji, zda se v Líbeznici chováte slušně a počestně, tak si dávejte záležet a nepolevujte.

Vaše Větruše Odlétavá
foto -md-, -ds-

JAK SE ŽIJE V OBCI

SOUSEDÉ VŠECH ULIC, DBEJME...

Poslední díl našeho seriálu o sousedské ohleduplnosti se věnuje tématu, které pálí každého z nás: jak spolu žít v klidu a nenechat se vytočit maličkostmi (i většími věcmi).

Začneme ale pozitivně. Jako správní sousedé se už zdravíme, vedeme k tomu i své děti a řidiči se v Líbeznících naučili chovat k sobě džentlmensky a pouštět se z vedlejších ulic. Paráda! Teď zbývá připomenout si ohleduplnost všemi ostatními smysly a držet se hesla, že tam, kde končí moje svoboda, začíná svoboda druhého.

Dbejme očima

Při cestách do Rakouska či Německa nás fascinují upravené zahrádky bez neprostupných plotů a ulice bez jediného bodláku u obrubníku. V Líbeznících nás trápí plevel v zámkové dlažbě. Můj úsek podél plotu čítá 10 metrů a téměř týdně z něj něco tahám – co nejde rukou, vyřeší ocet, horká voda nebo postřik. Je mi zkrátka líto, když plevel kazí vzhled celé ulice. Podobně je tomu s živými ploty. Se sousedem jsme se dohodli na výšce mých habrů, aby nestínily rostlinám na jeho zahrádce – stačilo o tom mluvit. Máte takovou dohodu i vy?

Odpovědnost za plochy podél plotů je častým tématem diskusí. Zeptala jsem se proto pana místostarosty Michala Doubravy, jak to s těmito místy vlastně je:

„Vážení sousedé, s příchodem letního období se pracovníci Technických služeb obce Líbeznice naplno věnují údržbě travnatých ploch. Jde o prakticky nepřetržitý proces – jakmile sečení skončí na jednom konci obce, tráva na druhém již vyžaduje další zásah. Naším cílem je udržovat Líbeznice upravené a čisté, ale v některých detailech potřebujeme i vaši pomoc.

Při sečení se setkáváme se dvěma hlavními limity, které technika nedokáže bezpečně vyřešit:

1. Ochrana vašeho majetku – velká sekačka se nedostane až k samotné patě plotu a použití strunové sekačky v těsné blízkosti podezdívek nebo pletiva s sebou nese vysoké riziko poškození (oděry betonu nebo rozpletení pletiva). Tomu se chceme vyhnout.

2. Soukromá výsadba – velmi si vážíme každého z vás, kdo se stará o prostor před svým domem a sází do travnatých pásů keřiky či květiny. Je to skvělý způsob, jak naši obec zkrášlit. Není však v silách pracovníků technických služeb tyto rostliny detailně obsekávat, aniž by hrozilo jejich poškození.

Prosíme vás proto o sousedskou výpomoc. Pokud máte před domem vysázené květiny nebo chcete mít prostor těsně u svého plotu dokonale začištěný, věnujte mu prosím pár minut svého času.

Vaše péče o tyto detaily v kombinaci s naší plošnou údržbou zajistí, že Líbeznice budou vypadat skvěle jako celek.

Děkujeme, že nám pomáháte pečovat o místo, kde společně žijeme.“

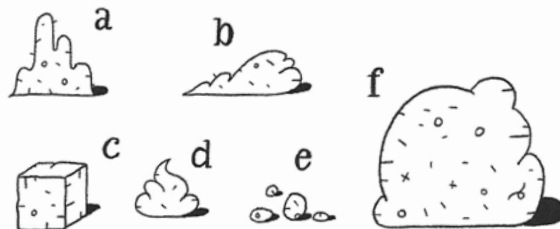
Vizuální čistotu obce kazí i nevyužité odpadkové koše nebo graffiti na fasádách a cedulích. V Japonsku koše na ulicích nemají vůbec a lidé si odpadky nosí domů. My koše máme – zkusme je tedy používat.

Dbejme ušima

S létem přichází čas grilovaček a bazénů. Ohleduplnost zde znamená krotit hlasitou hudbu i křik,

NABÍDKA SKLADU PRO ZNEČIŠTĚNÍ CHODNÍKŮ

- A TRUS ALPSKÝ (KOPEČEK)
- B TRUS AERODYNAMICKÝ (ÉRO)
- C TRUS KVADRATICKÝ (CUKŘÍK)
- D TRUS PLAMÍNKOVÝ (ŠLEHAČKA)
- E TRUS DROLIVÝ (BOBEK)
- F TRUS MAXIMUS SUPERBUS (SMRAČOCH)

BOBKY – Vypadá to vtípně, dokud to toho nešlápnete.

Zdroj: Klárová, B., Končinský, T.: Překlep a Škraloup, ilustrace Daniel Špaček, Albatros 2017

a to zejména po 22. hodině, kdy začíná noční klid. Co ale dělat s nepřetržitě štěkajícím psem nebo sousedem, který nastartuje sekačku přesně v době vašeho poledního klidu?

Nejlepším lékem zůstává domluva. Zkuste souseda slušně požádat, zda by hlučné práce neodložil na jindy, nebo ho rovnou pozvěte na kávu a proberte to v klidu. Často si lidé ani neuvědomují, že jejich hluk někoho omezují.

Dbejme nosem

Ačkoli v Líbeznících není situace tak dramatická jako v průmyslových oblastech, stále se najdou tací, kteří v kotlích pálí nevhodné materiály. Kouř ze spalovacích kotlů dokáže zamořit okolí a znepříjemnit větrání všem v ulici. Buďme k sobě ohleduplní i v tom, co posíláme sousedům do oken.

Dbejme hmatem (a botami)

Tento odstavec patří psím exkrementům. Navzdory sítí 32 speciálních košů je jich na chodnících i podél Mratinky stále moc. Neuklízet po svém psovi je pro mě nepochopitelné. Diskutovali jsme o tom i s panem starostou na nedávném setkání pejskařů.

Závěry jsou jasné: obec plánuje větší osvětlu a dohled obecní policie. Pokud uvidíte přestupek, můžete jej vyfotit a zaslat na obecnipolicie@libeznice.cz, obec@libeznice.cz nebo nejjednodušeji nahlásit přes aplikaci Obec Líbeznice. Zvláště

smutný je stav trávníků u školy, které kvůli psí moči a exkrementům nemohou děti využívat pro venkovní výuku.

Co tedy může udělat každý z nás?

Aby se nám v Líbeznících žilo lépe, stačí málo:

- ➔ Uklidit si kousek chodníku před vlastním domem (vytrhat plevel, zamést).
- ➔ Dodržovat noční i odpolední klid a hlučné práce plánovat s ohledem na sousedy.
- ➔ Vždy a za všech okolností uklidit po svém psovi.
- ➔ Mluvit se sousedy o věcech, které nám vadí, dřív, než přerostou v konflikt.
- ➔ Využívat odpadkové koše a neznečišťovat veřejný prostor.

Připomínám také **Sousedskou výzvu**. Je to skvělá příležitost, jak se v ulici víc poznat a vyřikat si věci tváří v tvář. Často stačí jen vědět, že někomu něco vadí – jako mně s tím plotem. A navíc můžete vyhrát 2 600 Kč na další večírek.

Na závěr si vypůjčím epigram Karla Havlíčka Borovského, který platí i pro sousedské vztahy. Nebuďme tímto kantorem!

„Co sám nerad, nečín jinému!“
pravil kantor žáku kdesi,
třepaje ho za pačesy.

Andrea Gruntová
foto -ag-

Takhle by to v Rakousku před garáží nevypadalo

Území nikoho? Kdo mě zušlechtí?

SOUSEDSKÁ VÝZVA: OŽIVME SPOLEČNĚ NAŠE ULICE!

Máte skvělé sousedy, se kterými si chcete užít víc než jen pozdrav u popelnic? Nebo se naopak v ulici ještě moc neznáte a hledáte záminku, jak to změnit? Obec Libeznice vyhlašuje **Sousedskou výzvu 2026!**

CÍLEM JE JEDINÉ: vytáhnout paty zpoza plotů, společně něco podniknout a ukázat, že v naší ulici to žije.

O co jde?

Aby byla vaše ulice zařazena do slosování o ceny, musíte jako parta sousedů v období **duben–srpen 2026** splnit aktivity v těchto třech oblastech:

1. Společná péče: Udělejte svou ulici hezčí (vypletí zámkové dlažby, úklid, výsadba květin, úprava plácku).

- 2. Společný pohyb:** Vyrzte spolu na výlet (pěšky, na kole, na lodi).
3. Společná zábava: Užijte si pohodu (grilovačka, návštěva divadla nebo koncertu).

PRAVIDLA AKCE:

→ **Kdo se může zapojit:** Skupina sousedů z ulice s minimálně **pěti domy**. Pokud bydlíte v kratší uličce, nevadí! Spojte se se sousední ulicí a jděte do toho společně.

→ **Důkaz místo slibů:** Z každé aktivity pořídte **fotografii** a podepište jednoduchou „prezenční listinu“ (bude ke stažení na obecním webu). Formu dokumentace necháme na vás – může to být fotka, vtipná prezentace nebo plakát.

→ **Termín:** Všechny výstupy (fotky + formulář) odešlete nejpozději do **31. srpna 2026** na e-mail **sousedskavyzva@gmail.com**.

Co můžete vyhrát?

Pět vylosovaných ulic získá **voucher v hodnotě 2 600 Kč** na konzumaci u líbeznických gastrofírem. Ideální příležitost na další společný sousedský večerek! Slavnostní losování výherců proběhne v sobotu 5. září 2026 během **Vinných slavností**.

Akce se koná za laskavého přispění obce Libeznice.

Andrea Gruntová

PRVNÍ SRAZ ZODPOVĚDNÝCH LÍBEZNICKÝCH PEJSKAŘŮ

Na moje pozvání k setkání v Arčů v neděli 19. dubna zareagovalo jedenáct místních pejskařů. Vzniklo tak první společné setkání, jehož cílem bylo ukázat, že nám není lhostejné, jak jsou pejskaři v naší obci vnímáni.

Shodli jsme se na tom, že nám stejně jako ostatním obyvatelům vadí neuklizené psí exkrementy. Mnozí z nás často uklidí i to, co po svém psovi nezařadili. Nechápeme, že někdo může exkrement vlastního psa bez povšimnutí obejít, zvláště když jsou po obci rozmístěné koše se sáčky. Každý pejskař navíc potvrdí, že pohled zblízka je i praktickou zdravotní kontrolou – stav stolice je totiž nejlepším ukazatelem kondice našeho parťáka.

Mrzí nás také, že část pejskařů nerespektuje povinnost mít psa v intravilánu obce, tedy v zastavěném území, na vodítku. Volně pobíhající pes může kolemjdoucí vyděsit, může se vyprazdňovat na nevhodných místech nebo nepředvídatelně reagovat na jiné psy či lidi. Za nevhodné považujeme i výroky typu „jsem připraven zaplatit veterinární péči vašeho psa“. Takový přístup není projevem ohleduplnosti ani základní slušnosti.

Opakovaně se také setkáváme s porušováním zákazu volného pobíhání psů v areálu ZŠ a ZUŠ Libeznice, přestože je prostor viditelně označen zákazovými značkami. Okolí školy je přitom místem, kde děti tráví mnoho času venku – o to důležitější je zde čistota a bezpečné prostředí.

Setkání se zúčastnil také pan starosta, se kterým jsme diskutovali konkrétní kroky ke zlepšení situace. Mluvilo se například o větší osvětě, připomínání obecní vyhlášky i o zvýšeném dohledu obecní policie. Připomněli jsme také

Psí louka

skica M1 architekti

možnost zaslat fotografii přestupku na adresu obecní policie obecnipolicie@libeznice.cz nebo obecního úřadu obec@libeznice.cz. Přestupky mohou být řešeny domluvou, pokutou i správním řízením.

Neřešily se však jen problémy. Diskutovalo se také o dalších možnostech zlepšení podmínek pro pejskaře i ostatní obyvatele obce. Podali jsme podněty na umístění dalších košů na psí exkrementy, podpořili testování igelitových sáčků místo papírových a debatovali o podobě budoucí psí louky.

Ta by měla vzniknout po rozšíření zeleného pásu na místě malého pole u Libeznického potoka. Při její realizaci bychom rádi mysleli nejen na psy, ale i na pohodlí jejich majitelů – neměly by proto chybět lavičky ani stromy poskytující stín.

Děkujeme, že pomáháte dělat naši obec přívětivějším místem.

Andrea Gruntová, foto -na-

KDYŽ DĚTI POTŘEBUJÍ NĚKOHO, KDO MÁ ČAS NASLOUCHAT

Mgr. Michaela Vojtěchová pracuje od září 2025 jako sociální pedagožka na ZŠ Líbeznice. Profese, o které mnoho rodičů ví jen málo, přitom dnes na školách hraje stále důležitější roli. Proto jsme jí položili pár otázek.

Když se vás někdo zeptá, co vlastně sociální pedagog dělá, co odpovídáte?

Lidé si často myslí, že jsem psycholožka, někdy si mě pletou s pracovníci OSPO-Du, se kterou mimochodem běžně spolupracujeme. Moje role je ale trochu jiná. Jsem ve škole denně, mám čas a děti za mnou mohou přijít s čímkoli – někdo má doma složitou situaci, někdo si neví rady s kamarády, jiný se třeba bojí chodit do školy a my společně hledáme proč. Není to terapie, je to spíš každodenní podpora. A pracuji i s učiteli a rodiči – často jsem ten článek, který je propojuje, když si spolu nerozumějí. Spolupracuji samozřejmě i s ostatními členy školního pedagogického pracovníště.

Co přesně tedy vaše práce obnáší po té odborné stránce?

Ve škole se věnuji řešení výchovných a vzdělávacích problémů žáků, prevenci a intervenci rizikového chování. Se žáky nejčastěji řeším jejich nevhodné chování ve škole, například odmítání pracovat ve vyučování, konflikty mezi žáky a učiteli, vysokou absencí nebo záškoláctví. Někdy s nimi řeším i další rizikové chování, ale i jejich nejrůznější osobní a rodinné problémy. Většinou jde o rozhovor nebo poradenství, při němž žákům pomáhám hledat řešení problémů. Také cíleně vyhledávám žáky ze sociálně znevýhodňujícího, zanedbávaného a ohrožujícího prostředí. Žákům, kteří se nacházejí v tíživé situaci, pak poskytuji individuální pomoc a podporu. K tomu patří i to, že pomáhám rodinám propojovat se s dalšími organizacemi nebo jim pomáhám shánět peníze na kroužky a školy v přírodě.

Jak vypadá běžný den ve vaší pracovně? Existuje něco jako rutina?

Abych byla upřímná, každý můj pracovní den vypadá úplně jinak. Ráno mívám individuální schůzky s dětmi – někdy si jen povídáme, někdy hrajeme hry, protože přes hru se k dětem dostanete úplně jinak než běžným rozhovorem. Také chodím do tříd, kde pozoruji kolektiv nebo realizuji preventivní i intervenční programy zaměřené například na rozvoj sociálních dovedností a posilování zdravého klimatu ve třídě. Některé programy dělám ve třídách sama, na některých spolupracuji se školní psycholožkou. Mívám také konzultace s rodiči nebo schůzky s učiteli. A mezitím proběhnou ty nejčastější rozhovory – ty na chodbě, když za vámi přiběhne žák a vyhrkne, že mi něco potřebuje říct. To se nedá naplánovat.

S jakými tématy se ve své praxi nejčastěji setkáváte? Co děti v dnešní době nejvíce trápí?

Michaela Vojtěchová

foto archiv ZŠ

Děti za mnou nejčastěji přicházejí kvůli špatným vztahům ve třídě nebo v rodině. Často jsou to ale i žáci, kteří si prostě jen chtějí popovídat a nevědí, komu jinému se svěřit. S rodiči a učiteli pak nejčastěji řeším děti, které ztratily zájem o školu a potřebují v tomto směru pomoci.

Vaše práce ale nezahrnuje jen individuální konzultace. Podílíte se také na různých preventivních programech a dalších školních projektech. Můžete k tomu říci více?

Pomáhám zajišťovat preventivní programy ve škole, například program „Pálí“, který řeší prevenci úrazů a nebezpečné výzvy na sociálních sítích, jako je lezení na vlaky, a „Šetři své plíce“. Během měsíce března a dubna u nás proběhl preventivní program s Policií ČR ohledně kyberšikany a bezpečnosti v online prostoru. Také jsme získali grant od O2 Chytrá škola, díky kterému můžeme zrealizovat preventivní programy zaměřené na digitální gramotnost pro žáky, rodiče i učitele. Pro rodiče již úspěšně proběhl program na téma digitální wellbeing.

Velmi dobře spolupracujeme také s Potravinovou bankou v Líbeznicích, kterou navštívily třídy v rámci exkurze o plytvání potravinami. Aktuálně už dokončujeme proces navázání spolupráce s iniciativou Zachraň oběd, aby si potravinová banka mohla odebírat hodnotné jídlo z naší jídelny, které zbylo, a využívala jej pro svou potřebu.

A na závěr – co vám na vaší práci dává smysl?

Dává mi smysl, že mohu být u toho, když se věci u dětí zlepšují. Někdy jsou to malé věci – někdo se ve třídě cítí líp,lepší se vztahy, a nebo se dítě, které mělo problémy, trochu posune. A ráda bych využila příležitosti a vzkázala rodičům: nemusíte čekat, až je něco akutní. Když máte pocit, že se s dítětem něco děje, klidně se ozvěte i preventivně.

Děkujeme za rozhovor.

Martina Kubalová
foto archiv ZŠ

TÝDEN DOBRÉHO POZDRAVU V LÍBEZNICÍCH ZAVÍTAL I DO ŠKOLY

V týdnu od 13. dubna ožily Líbeznice smysluplnou a podnětnou akcí s názvem Týden dobrého pozdravu. Tato komunitní iniciativa, která vybízí k větší všímavosti a laskavosti v každodenním kontaktu, se promítla i do života naší školy.

Tématu jsme se věnovali napříč třídami prvního i druhého stupně v rámci předmětu Spolu v pohodě. S dětmi jsme si povídali o tom, co pro ně pozdrav znamená, kdy a proč zdraví a jak se cítí, když je někdo pozdraví, nebo naopak ne. Ukázalo se, že i tak zdánlivě obyčejná věc, jako je pozdrav, má pro ně velký význam a vnímají ho jako základní projev respektu, zájmu a slušnosti.

Součástí hodin byla i krátká výprava do světa etikety. Žáci se seznamovali s tím, kdo zdraví první, jakou roli hraje věk či postavení a jak se chovat v různých situacích. Nechyběla ani zábavná část, během které si děti vyzkoušely tradiční pozdravy z různých koutů světa. Nadšení vzbudil například pozdrav Masajů, eskymácké přivítání „nosem na nos“ i známý „pozdrav à la leklá ryba“. Smích a dobrá nálada tak provázely celou hodinu.

Velmi silným momentem byla závěrečná reflexe. Děti samy uznaly, že ne vždy zdraví tak, jak by měly, a že i ony mají prostor se nad svým chováním více zamyslet. Zároveň ale otevřeně sdílely i druhou stránku věci – že i když pozdraví, v ulicích Líbeznic i okolních obcí se odpovědi mnohdy nedočkají. Právě tato upřímná zpětná vazba je výzvou k zamyšlení i pro nás dospělé.

Učitelé se shodli, že žáci si svůj závazek více zdravít skutečně vzali k srdci, a v následujících dnech bylo ve škole pozdravů slyšet opravdu hodně. Doufejme, že toto odhodlání nezůstane jen za školními dveřmi, ale přenese se i do ulic. A my dospělí budme dětem tím nejlepším příkladem. Zdravme, odpovídejme na pozdrav, usmějme se a vytvářejme prostředí, ve kterém je vzájemná slušnost přirozenou součástí každodenního života.

Jaroslava Škopková
foto archiv ZŠ

VÝSTUP Z TÝDNE DOBRÉHO POZDRAVU

Naše mateřská škola se s radostí zapojila do akce Týden dobrého pozdravu, která se zaměřila na rozvoj všímavosti, mezilidských vztahů a významu obyčejného pozdravu v každodenním životě. Společně s dětmi jsme objevovali, jak velkou sílu mají zdánlivě malé věci – úsměv, oční kontakt nebo jednoduché „dobrý den“.

Během týdne děti zkoušely různé formy pozdravů, povídaly si o tom, jak se cítí, když je někdo mile osloví, a samy přicházely s nápady, jak potěšit ostatní. Vznikaly také drobné výtvarné práce a spontánní sdílení zážitků, které ukázaly, že děti velmi citlivě vnímají atmosféru kolem sebe.

ZDRAVIT BY DĚTI MĚLY UMĚT

Tyto hodnoty však nevnímáme jako jednorázové téma spojené pouze s tímto týdnem. Jsou přirozenou součástí každodenního života naší mateřské školy a vědomě je s dětmi rozvíjíme v průběhu celého roku. Týden dobrého pozdravu proto chápeme spíše jako milé připomenutí a shrnutí toho, co s dětmi běžně žijeme.

Týden pro nás byl zároveň potvrzením, že budování respektu a laskavosti začíná u těch nejmenších a že právě děti mohou tyto hodnoty přirozeně přenášet i do svých rodin a širšího okolí.

Kolektiv MŠ

STŘELECKÝ VÝCVIK

V duchu hesla „kdo je připraven, není zaskočen“ se strážníci Obecní policie Líbeznice pravidelně školí ve střeleckém výcviku a v základech první pomoci.

Rudolf Sedlák, foto archiv OP

BEZPEČNÝ DUBEN V MATEŘSKÝCH ŠKOLÁCH

V dubnu zavítali strážníci Obecní policie Líbeznice do mateřských škol v Líbeznicích a Bašti. Pro děti si připravili ukázkou svého vybavení, které používají při své práci, spolu s hlídkovým vozidlem obecní policie.

Součástí byly také informace z oblasti bezpečnosti v dopravě. Děti se učily, jak se chovat na silnici, jak bezpečně přecházet a také proč jsou důležité reflexní prvky.

*Rudolf Sedlák
foto archiv OP*

PŘÍBĚH LÍBEZNICKÉHO KAPLANA KURTA KUHNERA

Kurt (původním jménem Moše) Kuhner se narodil dne 25. srpna 1901 v Terezíně, tehdy vojenském městě c. k. rakousko-uherské armády, do rodiny důstojníka Gottfrieda Kuhnera (nar. 7. října 1856) a jeho ženy Klotildy (Clothilde), rozené Franklové (nar. 25. června 1872). Oba rodiče byli židovského původu a hlásili se k německé národnosti.

Když se Kurt narodil, měl otec hodnost kapitána a byl účetním u armády (později dosáhl hodnosti majora a funkce vojenského účetního rady). Kurt měl staršího bratra Heinricha (nar. 10. července 1898 v Plzni) a sestru Gertrudu (nar. 14. dubna 1904 v Terezíně).

Křest

V době otcovy služby v Terezíně členové rodiny (kromě matky) vystoupili 14. května 1904 z židovské náboženské obce a stali se římskými katolíky. Všechny tři děti 28. května 1904 přijaly svátost křtu v posádkovém kostele v Terezíně, dva dny nato byl pokřtěn i jejich otec. V Terezíně rodina žila do třicátých let 20. století.

Bratr Heinrich Kuhner se stal řeholníkem (nejspíše kalasantinem, eventuálně piaristou) a jako laický bratr Frater Gualbertus žil ve Vídni (Wien XV, Gebrüder Calasantius). Sestra Gertruda Kuhnertová vystudovala Filosofickou fakultu Německé univerzity v Praze a stala se učitelkou jazyků.

Kurtova studia na semináři

Kurt Kuhner chtěl být knězem, vstoupil do pražského arcibiskupského semináře a po ukončení teologických studií ho 25. srpna 1929 arcibiskup František Kordač vysvětil na kněze v kapli své rezidence.

Jako novokněz nastoupil 1. září na místo kaplana v Loučném (Bohmisch-Wisenthal) u Jáchymova, přidělen však byl do farnosti Stará Role (Alt-Rohlau) u Karlových Varů. Ale již počátkem prosince 1929 se stal kaplanem v Chodově (Chodau) u Karlových Varů a od prosince 1933 spravoval excurrento také farnost Nová Role (Neu-Rolau). K 1. červenci 1934 přišel jako kaplan do farnosti Rudné (Trinksaifen) u Nejdku, kde se počátkem srpna stává administrátorem. Dne 1. prosince 1935 byl v Rudném jmenován farářem, přičemž od 1. února 1936 spravoval jako administrátor sousední farnost Nové Hamry (Neu Hammer).

Podzim roku 1938

Po nuceném odtržení pohraničních oblastí českých zemí na podzim roku 1938 a vzrůstající agresivitě obyvatel hlásících se k Velkoněmecké říši Kurt Kuhner odešel jako tisíce dalších lidí do vnitrozemí, kde pro ně bylo bezpečněji. Od 1. října 1938 byl ustanoven kaplanem ve farnosti Líbeznice. Zde setrval do 1. června 1940, kdy byl penzionován, a od 15. ledna 1942 (podle posledního záznamu arcibiskupské konzistoře) bydlel do května stejného roku v Praze 7, Veletržní č. 67.

Zatčení

V květnu 1942 byl německými úřady internován a 16. června transportován do koncentračního tábora Mauthausen (dnešní území Rakouska), kde obdržel vězeňské číslo 10 201 a označení T v židovské hvězdě. Koncentrační tábor Mauthausen patřil k nejtěžším. Většina mauthausenských vězňů žila a pracovala v těch nejbrutálnějších pod-

mínkách. Vězni byli zaměstnáváni těžbou žulových bloků při minimální stravě, vystaveni dennodenní brutalitě, jen málo jich přežilo.

Československý odboj

Byli zde internováni i příslušníci československého národního odboje, kteří pomáhali parašutistům zapojeným do atentátu na Reinharda Heydricha. Například v jednom dni zde němečtí nacisté popravili 262 spolupracovníků odboje, nejmladší z obětí byla Jindřiška Nováková, které bylo pouhých čtrnáct let. Stalo se tak 24. října 1942.

Ale vraťme se k osudu Kurta Kuhnera. Krátce po svém příchodu do koncentračního tábora byl dne 18. června 1942 zastřelen – jak je uvedeno v dokumentech – „na útěku“. S největší pravděpodobností byl vytipován a úmyslně vyláčen mimo řetězec stráží, aby se vytvořila záminka pro jeho zastřelení. Je zajímavé, že neprošel nejprve Terezínem jako jeho rodinní příslušníci, ale rovnou ho Němci poslali do Mauthausenu, kde byl záhy zavražděn. Řada katolických kněží za druhé světové války prokázala svou statečnost a zůstala se svým národem.

Jeho bratr Heinrich Gialbertus Kuhner byl pro svůj židovský původ poslán z Vídně transportem IV/13, č. 1295, do Terezína. Na podzim 1944 byl zařazen do transportu Ek, č. 1049, a 28. září 1944 deportován do Osvětimi, kde krátce nato zahynul. Také matka a sestra Kurta Kuhnera byly v roce 1942 (před 28. zářím) deportovány do Terezína, ale po válce se vrátily.

Jméno Kurta Kuhnera je uvedeno v památníku v Mauthausenu, který byl vytvořen v bývalém koncentračním táboře, jednom z hlavních míst likvidace české inteligence a odboje za druhé světové války, kde zahynulo přes 4 500 československých občanů. Je mementem pro generace příští, aby nedovolily tuto krvavou historii opakovat.

*Hana Bílková
foto archiv -hb-*

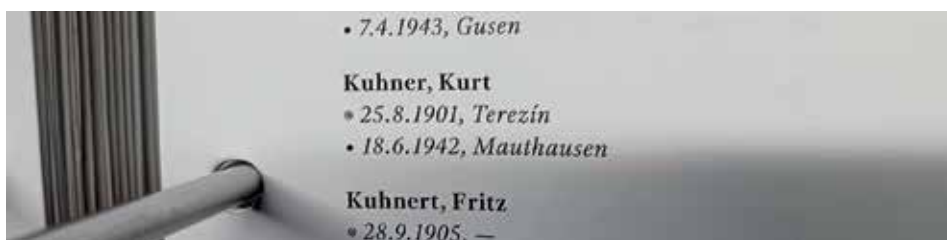
Děkuji panu Mgr. Vl. Málkovi, PhDr. I. Rapavé a Ing. Vl. Janíkovi za poskytnutí informací.

Památník československých obětí v bývalém koncentračním táboře Mauthausen

Kostel Vzkříšení Páně v městě Terezín, kde byl pokřtěn Kurt Kuhner

Kurtovo jméno v památníku v koncentračním táboře Mauthausen

Kremační pece v koncentračním táboře Mauthausen

 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

ZÁVODY SVĚTLUŠEK A VLČAT V ŘÍČANECH

V neděli 26. dubna se tři oddíly ze skautského střediska Willi Líbeznice společně vydaly na základní kolo Závodu vlčat a světlušek, závodu, kde své síly porovnají soutěžní hlídky o pěti až osmi členech v mnoha skautských disciplínách, které tento rok pořádalo skautské středisko v Říčanech.

Naše středisko letos reprezentovaly oddíly Štik z Líbeznic, Pátého oceánu z Hovorčovic a Vlčího dolu ze Zlonína, které vyslaly celkem šest soutěžních a jednu nesoutěžní hlídku. Spolu s dalšími 24 hlídkami porovnaly síly v mnoha skautských disciplínách, jako je například zdravotěda, orientace v mapě, krizová situace, fauna a flóra a mnoho dalších.

ZÁKLADNÍ KOLO JE ZA NÁMI

Letošní závody prvním místem ovládla soutěžní družina Vlků z Vlčího dolu Zlonín – našeho Líbeznického střediska – a postoupila tak dále do krajského kola ve Vlašimi.

I když závody mají své vítěze i poražené, hlavním duchem závodů je sdílet své skautské zkušenosti, které se jim přes rok snaží předat všichni jejich vedoucí, a za to jim i všem zúčastněným a organizátorům patří velký obdiv.

*Robert Kuhn „Čikuli“
foto Jitka Musilová*

Vítězná hlídka – Vlci z Vlčího dolu Zlonín

Soutěžní hlídky z okresu Praha-východ

Zleva Freya, Kremrole, Robot, Hejkal, Atom a Opičák

SKAUTSKÁ VÝPRAVA SURIKAT DO HRADČANSKÝCH LESŮ

Dne 25. dubna jsme se se svým oddílem Surikaty vydali na výpravu až do našeho hradčanského tábora. Vyrazili jsme historickým vlakem z hlavního nádraží v Praze do Starých Splavů. Odtud jsme se vydali pěšky s krosnami na zádech směrem k Máchovu jezeru, kde začal příběh o střípku spadlé komety.

Potom jsme si razili cestu krásnou krajinou Ralska, přes Hradčanské skalní stěny až do Hradčan. Zde jsme zastavili na malinovku, osvěžili jsme se a pokračovali na nám známé a oblíbené místo, což je naše tábořiště, kam jezdíme každé léto na dva týdny užívat si přírodu zblízka. Zde jsme se utábořili, opekli si buřty k večeri a šli spát pod širým nebem.

Druhý den jsme se vydali na nádraží do Mimoně, kde proběhlo vyvrcholení našeho víkendového příběhu. Moc jsme si to užili a určitě se těšíme na další podobné výpravy.

*Vojtěch Grunt „Robot“
foto Tomáš Maněna „T.B.“*

POHÁDKOVÉ LÍBEZNICE: PRVNÍ ROČNÍK KOUZELNÉHO PUTOVÁNÍ PŘILÁKAL STOVKY NADŠENÝCH DĚTÍ

V sobotu 18. dubna ožily Líbeznice dětským smíchem, soutěžním zápletem a pohádkovou atmosférou. Konal se zde totiž historicky první ročník akce s názvem Pohádkové Líbeznice, kterou pro malé i velké obyvatele společnými silami uspořádaly dva místní aktivní spolky – líbezníci hasiči a zahrádkáři. Celá trasa plná dobrodružství se uskutečnila v lokalitě Na Rybníčku.

DĚTI S ELÁNEM SOBĚ VLASTNÍM PLNILY NEJRŮZNĚJŠÍ ÚKOLY

Organizátoři si dali na přípravě opravdu záležet a pro malé dobrodruhy vybudovali trasu lemovanou 15 soutěžními stanovišti. Děti plnily nejrůznější úkoly, hádanky a pohybové disciplíny, které prověřily jejich šikovnost i bystrost.

Na každém kroku na ně čekaly známé postavy, jako je například Kocour v botách, tajuplné čarodějnice nebo Karkulka s vlkem.

Zájem veřejnosti předčil veškerá očekávání. I díky nádhernému jarnímu počasí vyrazilo na pohádkovou stezku více než 300 dětí v doprovodu svých rodičů a prarodičů.

Na stanovištích se sice kvůli obrovskému zájmu tvořily menší fronty, ale skvělá nálada a nadšení malých závodníků vše bohatě vynahrádily. V cíli pak na všechny šikovné účastníky čekala nejen zasloužená odměna, ale bylo připraveno i výborné občerstvení, u kterého si dospělí i děti po splnění všech úkolů rádi odpočinuli.

Spolupráce, která dává smysl

Tato vydařená akce je ukázkovým příkladem toho, jak skvěle funguje spolupráce mezi místními komunitami.

Členové sboru dobrovolných hasičů i spolku zahrádkářů ukázali, že dokážou táhnout za jeden provaz a vytvořit pro obec nezapomenutelný zážitek. Velký dík patří všem organizátorům a dobrovolníkům, kteří věnovali svůj volný čas přípravě masek, kulís a samotnému hladkému průběhu celého odpoledne.

Poděkování také patří klubu Varanů za poskytnuté zázemí a rodině Brodských za umožnění využití venkovních prostor. Vzhledem k obrovskému úspěchu a nadšeným ohlasům se už teď můžete těšit, jaká překvapení přinese další ročník!

*Tomáš Barbora
foto archiv hasičů*

DUHOVÉ ATLETICKÉ ZÁVODY

Duhové závody, které jsme letos pořádali v sobotu 18. dubna 2026, nás doslova odměnily počasím. Předchozí ročníky jsme absolvovali v dešti, větru, mrazu, sněhu i slunci, ale letošní den byl opravdovým potěšením, sluníčko hrálo a krásné počasí vydrželo celý den.

Dopoledne bylo tradičně věnováno těm nejmladším závodníkům, děti z ročníků 2019 a 2020 si poměřily síly v trojboji běh 60 m, skok do dálky a hod raketkou. Ročníky 2017 a 2018 přidaly běh na 200 m a utkaly se tak ve čtyřboji.

Odpoledne na stejný čtyřboj nastoupily přípravnkové ročníky 2015 a 2016. Nejstarší účastníci Duhových závodů z ročníků 2011 až 2014 čekal trojboj – běh 60 m, skok daleký, běh na 200 m a samostatný závod ve vrhu koulí.

O jednotlivé závodní skupiny se starali skvělí vodiči z řad rodičů a kamarádů. Trenéři a další pomocníci obsadili jednotlivé disciplíny, kameru a starty již tradičně zajistili skvělí zástupci TJ Sokol Roztoky v čele s Martinem Matasem.

Během celého dne se na jednotlivých disciplínách vystřídalo na 230 sportovních nadšenců.

U registrace závodníci dostali nejen startovní číslo, ale i tatrunku, aby se naladili na sportovní výkony. Po doběhu závodu na 200 m (u těch nejmenších přímo při vyhlášení) pak na všechny jako odměna za skvělý výkon a vrácení čísla čekala velká KitKat čokoláda s různými příchutěmi.

Medailové pozice se vyhlášovaly po jednotlivých ročnících, kromě diplomu a sportovní plakety si děti odnesly také krásné ceny, šikulové ve vrhu koulí pak medaile a čokoládovou odměnu. Všechny výsledky najdete na stránkách Českého atletického svazu.

Po celý den se všichni mohli občerstvit v improvizovaném stánku na dřevěném pódiu u tělocvičny.

Děkujeme všem závodníkům, pomocníkům, trenérům, rodičům a dalším fanouškům za báječnou atmosféru na Duhovce, blahopřejeme ke skvělým výkonům. Děkujeme řediteli školy za zapůjčení zázemí ve třídě v Rondelu, obci za podporu závodů.

My jsme si svou letošní „dvanáčku“ na Duhovce zase moc užili a těšíme se na všechny na našich dalších akcích.

*Tým Atletiky Líbeznice
foto Atletika Líbeznice*

AMAZONKY NA ZÁVODĚ SVĚTLUŠEK A VLČAT VE KBELÍCH

V sobotu 25. dubna se nejmladší děvčata z Amazonek společně se svými vedoucími vydala na ZVaS – závod vlčat a světlušek. Tentokrát jsme neobvykle vyrazily mimo okres Praha-východ do nedalekých pražských Kbel.

O stupně vítězů se děvčata poprala na několika stanovištích. Soutěžní hlídky prokázaly znalosti v oblastech: základy první pomoci, vyhledávání informací, znalosti o přírodě, orientace v mapě, poznávání skautských a turistických značek nebo třeba táboření. Mimo to byl na místě připravený doplňkový program, kde se holky mohly seznámit se stejně starými světluškami a vlčaty z ostatních středisek.

LÍBEZNÉ AMAZONKY ZÍSKALY 1. MÍSTO

K obědu jsme si všichni společně opekli buřtu. Nakonec se hlídka Amazonky-Putumayo umístila na 6. místě, hlídka Iriri na 14. místě a hlídka Líbezné Amazonky na 1. místě ve své soutěžní kategorii. Všem Amazonkám moc gratulujeme a máme radost z jejich krásného umístění.

Adéla Kadečková „Sedmkráska“
foto Adéla Kadečková „Sedmkráska“

Oddíl Amazonky

 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SPOLEČNÝ AMAZONČÍ DEN V BAŠTI

V neděli 19. dubna jsme uspořádali společný den všech členů a členek skautského oddílu Amazonky. Účelem takového setkání bylo propojit všechny věkové kategorie našeho oddílu, a to se nám také povedlo. Dopoledne kolem desáté hodiny k baštěcké klubovně dorazili vedoucí, skautky, světlušky ale i naše nejmladší družina Benjamínků – Broučků. Celý den nás provázelo naprosto ukázkové aprílové počasí. Dopoledne svítilo sluníčko a toho jsme využili. Hrál se spousta her, například vybíjená, na třetího, seznamovací hry, ale také turnaj mezi věkovými kategoriemi v „hokejoštouchané“.

Před polednem se nám rozpršelo, a tak začala zábava uvnitř. Hrál se městečko Palermo, vyprávěly se zajímavé příběhy, mladší účastníci uvítali nabídku omalovánky a hledání rozdílů a ti, kdo měli moc energie, využili improvizovanou „laserovou“ prolézačku z provázků. Na oběd nám vysvitlo sluníčko, a tak se po vydatné polévce povedlo i rozdělat oheň a opéct nějaké ty maršmelouny a hádátka z těstíčka na klacku. Po vydatném obědě, krátkém odpočinku a dalších hrách jsme společně uklidili klubovnu, nasvačili se a postupně vyrazili zase domů.

Každý si ze společného dne odnáší kupu zážitků, nových kamarádů a chutě se společně sejít zase příště.

*Marie Friedrichová „Kešuna“
foto Marie Friedrichová „Kešuna“*

Amazonky a Broučci v knihovně

Amazonky, Broučci a jejich zábavná hra „hokejoštouchaná“

 OKÉNKO PRO SENIORY

MEZIGENERAČNÍ PROPOJENÍ

V rámci pravidelného programu Dopoledního tvoření se seniorky z Líbeznického Klubu pro seniory zapojily do aktivity „s přesahem“. Během tvořivého dopoledne vyrobily jednoduché vázy z kartonu, které měly své další využití.

Odpoledne si tyto vázy převzali dospělí lidé s postižením z klubu Modrý Most, kteří je dotvořili podle vlastní fantazie. Využili přitom čerstvé nasbírané květiny a další přírodní materiály. Každý výrobek tak získal svou jedinečnou podobu.

Tato aktivita ukázala, že i jednoduchá forma spolupráce může přirozeně propojit různé skupiny a přispět k rozvoji kreativity i ke smysluplnému trávení volného času všech zapojených.

Děkujeme všem, kdo se na této aktivitě podíleli.

Iva Sieberová, foto -is-

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

LV.

Paměti Jiřího V. Paroubka

Začátek a původ byl ale ten, jak jsme zvěděli. Když se totiž dostavil posel Václav Líba k p. Kéglrovi, ptal se tento, jak se tu máme a co nového; a on povídal, že tu v neděli Francouzi rabovali. Tam za stolem pili husarové insurgenti; ti slyšíc to, vzali si ho za stůl, aby povídal, co je tu a jak daleko. On vypravoval také, že je zde francouzská pošta, že každého dne tudy jezdí. Na to ho vzali s sebou na koně a s nimi jeti a cestou jim ukazovati až k místu musil; a tak rovněž nevině do toho přišel.

Dne 6. července ráno, po druhé hodině s půlnocí, zase se stala malá šarvátka pod zvonici líbeznickou na lukách. Husaři královští furažirovali seno na lukách, které bylo v kopcích, a jakýsi žid špion vedl jest Francouze s legáty 700 mužů přes všechno obilí ne cestou, ale poli, a právě když klekání se zvonilo, trefili na sena na těch lukách. Já se modlil u okna proti kostelu; první rány jsem zaslechl, myslil jsem, že to jdou na bažanty; když ale křik se stal a hluk, tu jsem viděl, že jest šarvátka. Husaři táhli přímo přes louku se dvěma vozy i koňmi, přes obilí – bylo ještě šero – nahoru na Kavkovo pole. Tam zůstal ležet mrtev jeden Francouz, měl na uchu podkůvku (náušnici?) a v ruce bílý kostěný růženec, ale svlíknutý. Přes „Klíny“ zádušní, tam byl ouhor, a podle meze na Sládkovu poli zůstal královský husar ležet, hlavou projela mu kulka. Byl oblečen; máje škapulif na sobě. Měl jsem u Mělnické silnice hrách setý nahoře na farském; ten mi do země zašlapali do poloviny. Jak marširovali pohromadě, husaři také z jedné i druhé strany projížděli, tu bylo na tisíce ran učiněno, však jen ti dva mrtví zůstali. Francouzové museli míti švihovky (pušky), nebo to tuze bouchalo a hřmělo. Potom jeden pěkný kůň francouzský šimlovatý, máje nohu přeraženou, státi zůstal. Šel jsem za nimi cestou s jinými lidmi. Nacházeli rozličné věci lidí: pistole, pytlíky, nože a jiné, ale já nic. Mluvil jsem s husary, bylo jich několik raněných, ale všichni na nohou. Francouzové odtáhli na Mělník a od té doby tu pošty neměli, ale přes Klecany ji obrátili; tam jednoho Francouze husaři v hospodě zabili.

Pokračování přístě.

AD

Štěpán Javůrek: Léta sametová

Pedantský děda Miloš a svérázná babička Andula jsou ve věčném souboji s dědou Tomášem, jehož smyslem života je pouze sport, a babičkou Hanou, která se zajímá hlavně sama o sebe.

Uprostřed toho si k sobě hledají cestu dva mladí lidé, kteří vlastně nikdy neměli být spolu a kteří se neúspěšně snaží vychovávat svého neplánovaného syna Šimona.

Jedna rodinná katastrofa tak střídá druhou a na pozadí se navíc odehrává sametová revoluce, jež jednotlivým členům rodiny obrátí život vzhůru nohama.

Začtěte se do příběhu, u kterého se zasmějete, občas nevěřícně zakroutíte hlavou či uroníte slzu...

AD

GASTRO-MUSIC MEJDAN NA ARČU

KROKUS FEST

vol.2

♦ JANNY RICHTER ♦

KUNGPAO COWBOYS ♦ ORIANA ♦ A DALŠÍ...

13.6.2026 - LÍBEZNICE - AREÁL ZDRAVÍ

COCKTAILL BAR · OBČERSTVENÍ · KAVARNA · SKÁKACÍ HRAD

POŘADAJÍ ZAHRÁDKÁŘI LÍBEZNICE

4. charitativní sraz veteránských vozidel

7. 6. 2026 Mírové náměstí Líbeznice

10-11h příjezdy veteránů
10:30 kapela Setoplete
12:00 kapela Swingtones

v průběhu projíždky automobily, občerstvení
vstup zdarma

 Libeznický charitativní sraz veteránů

 Akce proběhne za podpory obce Líbeznice

NOVÉ ŘADOVÉ DOMY

Moderní bydlení v klidné lokalitě

774 445 547

REALITNÍ MAKLEŘKA
★ Mgr. Tereza Kubincová ★

realitkatereza@gmail.com

Obec Bašť

Zahrada • Parkování • Výborná dostupnost
www.residencebast.cz

Vlasteneckodobročinná Obec Baráčníků
v Líbeznicích Vás srdečně zve

ZÁMEK
ŽLEBY

POJEĎTE S NÁMI NA VÝLET

LÁZEŇSKÉ MĚSTO
PODĚBRADY

Odjezd autobusu 20. června 2026
v 7:30 hodin od Obecního úřadu Líbeznice

Cena za osobu: 200 Kč
děti od 6 do 15 let: 100 Kč

20.6.2026
Sobota

Přihlášky - Věra Vörösová
602 848 921

Akce je pořádána za podpory obce Líbeznice

LÍBEZNICKÉ BLUDICKÝ
2026

11. ročník
orientační cyklozávod
(nejen) dvojic okolo Líbeznic

neděle 7. června 2026 od 9:00
start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Závod se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LÍBEZNICKÉBLUDICKÝ.CZ

REZIDENCE ČAKOVICE

new
Váš nový domov
home

SEKYRA GROUP www.sekyragroup.cz

**Realitní makléř č.1
v roce 2024 i 2025
v okrese
Praha - východ**

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu
vaší nemovitosti?
Chcete znát její skutečnou cenu?
Neváhejte mě kontaktovat
a domluvit si nezávaznou schůzku.

Daniel Skružný
604 999 909

**ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU
NA SKLÁDKU!**

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.
Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ
Tel.: 773 484 056

**Hledáme
právě tebe!**

Realitní makléř pobočka Mělník

Nakopni svou kariéru
správným směrem!

A co za to?

Tým odborníků, kteří Ti vše ukáží
a vždy Ti poradí.

Výdělek podle šikovnosti - kolik vyotláš,
tolik máš.

Kompletní produkty, ať můžeš
pro každého najít řešení na míru.

Zázení silné společnosti.

Lákalo by tě pomáhat lidem ke
spokojenému bydlení?
Chtěl, že máš v sobě krev obchodníka?
Svět realit tě něčím přitahuje?
Nebojíš se jít do věci naplno?

Arto...?

Dej nám o sobě vědět

777 454 212, melnik@rksting.cz

STING

LEGALIZACE STAVEB

Pomůžeme vám dát věci do pořádku
Odborné posouzení stavby.
Ověření souladu s územním plánem.
Návrh bezpečného postupu legalizace.
Individuální řešení pro každý případ.

17 let
zkušeností

**po celé
ČR**

Comfort group, s.r.o., Bohdanečská 203, 190 00 Praha 9 - Vinohř.
obchod@comfort-group.cz, 734 255 225

www.stavby-legal.cz

RE/MAX
Alfa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

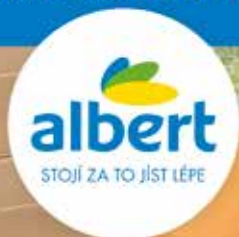
DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená
minimální starosti s prodejem pro Vás.

HLEDÁME SKLADNÍKY PRO DC KLEČANY

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- dovolená 20 + 5 dní
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420720 058 369, www.albert.cz/kariera

KALENDÁŘ AKCÍ 2026

	6. 6. Dětský den – Areál zdraví		7. 11. Fitness s Olgou Šípkovou – Sportovní hala Na Chrupavce
	7. 6. Charitativní sraz veteránských automobilů – Mírové náměstí		29. 11. Adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce
	7. 6. Líbeznické bludičky – Areál zdraví		29. 11. Rozsvěcení stromu a koncert v kostele sv. Martina – Mírové náměstí
	12. 6. Den otevřených dveří, koncert, výstava – ZŠ a ZUŠ		4. 12. Vánoční večerní běh – ZŠ a ZUŠ Líbeznice (Rondel)
	13. 6. KROKUS FEST – hudební festival – Areál zdraví		5. 12. Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice
	17. 6. Olympijský běh – Areál zdraví		19. 12. Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce
	5. 9. Líbeznický koloběh – Areál zdraví		24. 12. Setkání s punčem a rozdávání betlémského světla – Mírové náměstí
	5. 9. Vinné slavnosti – Mírové náměstí		
	12. 9. Líbeznické posvícení – prostranství Na Chrupavce		